

foretrak, at Loven ikke blev vedtaget straks. Da vi Radikale stod paa det Standpunkt, at vel foretrak vi vort eget Forslag, men vi ønskede meget ivrigt, at der skulde være Enighed indenfor Udvalget, gik vi over til at acceptere det Forslag, som var fremsat fra Venstres og de Konservatives Side. Men saa klart og bestemt er det altsaa, at der var et saadant Forslag fremme fra radikal Side, at vi kaldte Hr. Mads Lambæk, Landsretssagfører Nielsen, og hvem andre der var til Stede, ind og forhørte os om deres Stilling. Det gør et daarligt Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Rytter ikke en Gang kan huske dette fra den 24. Juli.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som overfor Afbrydere saa stærkt hævdede, at man maatte dog kunne forstaa, at der var Folk, som behandlede en Sag som denne uden nogen Trang til Sensation og politisk Rummel, at det har jo været saaledes fra Arilds Tid, at de Konservative var saa ædle, men Ædelmodigheden kunde maaske saa have bevæget det ærede Medlem Hr. Rytter og hans Partifæller til ikke at rejse nogen Sensationsstrid om Andelsbanken i dette Øjeblik. Der er fra alle Sider i dette høje Ting nu Enighed om at nedsætte et Udvalg, hvis Opgave det skal være at skaffe Klarhed over alle de Begivenheder, der knytter sig til Andelsbanken og har forvoldt dens Lukning, og man kunde derfor nu meget vel nøjes med at nedsætte dette Udvalg og saa vente med hele Striden, indtil der gennem Udvalgets Arbejde var tilvejebragt Klarhed. Saadan tror jeg, enhver vilde bære sig ad, som ikke vilde Sensation og politisk Rummel. De, der rejser Striden i Dag, paadrager sig ikke uden Grund en Mistanke om, at det, de vil i denne Sag, netop er Sensation og politisk Rummel, for ellers var der ikke den mindste Anledning til at rejse Striden i Dag. Lad os kun faa Klarhed paa alle Punkter og lad os derefter drøfte Sagen.

Af det, der er kommet frem hidtil fra Angribernes Side, er der intet, som paa følelig Maade rammer den højtærede Statsminister. Hvorledes skulde Statsministeren have kunnet nægte Nationalbankens Direktion i Januar Maaned at indskyde 3 Mill. Kr. som Præferenceaktier i Andelsbanken, naar denne kyndige Direktion efter at have faaet alle de Oplysninger, som overhovedet var til at faa, ansaa dette for at være rigtigt? Og jeg vil nok spørge Angriberne og alle Andelsbevægelsens Mænd: Hvad vilde De have

sagt til Statsministeren, hvis han i Januar havde forbudt Nationalbanken at indskyde disse 3 Mill. Kr. og derved havde slaaget Andelsbanken omkuld med et eneste Slag? Saa vilde der have været Opposition, og det maatte det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Hr. Hendriksen ønske var sket. Saa havde de haft Sensation, og saa havde de haft et Standpunkt, ud fra hvilket de med Virkning kunde angribe Statsministeren, thi en saadan Handlemaade fra Statsministerens Side vilde sikkert være blevet fordømt af hele den offentlige Mening. Det, som de Herrer nu har indladt sig paa, tror jeg ikke fører vidt eller overhovedet fører til at krumme et Haar paa Statsministerens Hoved. Saa skal de oplyse helt andre Ting, end de hidtil har kunnet, og det er der ingen Grund til at tro, de kan.

Den højtærede Statsminister har fulgt Bankinspektørens Indstilling paa ethvert Punkt. Naar der spørges om, hvem der har raadet Statsministeren til at lade Andelsbanken nøjes med 8 Mill. Kr., saa staar der i Skrivelsen af 31. Juli, som er optaget blandt Bilagene til den Betænkning, som foreligger for det høje Ting, tydeligt og klart, at det har Bankinspektøren. Han har af Hensyn til Sagens samfundsmæssige Betydning og af Hensyn til Bankens Indskydere fundet, at det var uforsvarligt at modsætte sig den af Banken foranledigede Støtteaktion paa 8 Mill. Kr., som Nationalbanken har tiltraadt efter at have faaet alle Oplysninger, hvilket fremgaar af, hvad der staar paa den foregaaende Side i den nævnte Skrivelse. Blandt dem, der har faaet alle Oplysninger, er det ærede Medlem Hr. Rytters Partifælle, Landstingsmand N. K. Kristensen, og Direktør Anders Nielsen, Formændene for henholdsvis Jydsk Andels-Cementfabrik og Jydsk Andels-Foderstofforretning. Andelsorganisationerne var altsaa ikke uden Underretning om, hvordan Sagen i Virkeligheden stod, i hvert Fald havde disse to ledende Mænd indenfor Andelsorganisationerne faaet fuld Besked. Naar Staten nu har givet Statsministeren en Bankinspektør til Raadgiver i saadanne Sager, kan man ikke forlange, at han skal gaa uden om ham og give sig til personlig at undersøge Tilstanden i Andelsbanken.

At se det ærede Medlem Hr. Rytter være den, der angriber Statsministeren, er der noget højt mærkeligt i. Jeg tror ogsaa, det i høj Grad forbavser selv Venstres Vælgere at se denne Situation. Jeg tror, der gennem Begivenhederne i denne Som-